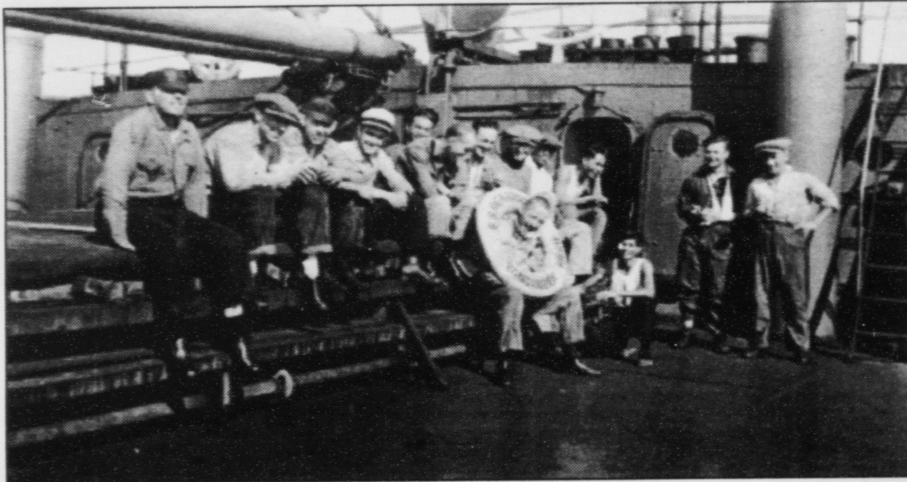

Hans sigldi við bæði norskum, kanadiskum og amerikonskum skipum. Hans uttast til høgru.

kensluborið. Øll vóru so blíð og tóku væl ímóti mær, ja eg kendi meg alt fyrri eitt sum part av familjuni.

-Hevur tú hugsað um, at tú kanska líkist fleiri av tíni familju her?

-Eg havi lagt til merkis, at tá tey tosa sínámillum á føroyskum, so dugi eg at skilja á teimum, at tey siga, at eg líkist eitt sindur henni og eitt sindur honum. Eg dugi eisini at síggja, at pápi mín líkist fleiri av familjuni her.

-Hevur tú so tosað við nakran í Fuglafirði, sum kundi fortelja tær nakað um pápa tén?

-Eg havi bert møtt einum persóni í Fuglafirði, sum mintist pápa mín frá seinastu ferð hann vitjaði í Føroyum. Tað var á vetri í 1916, og tá var hann 20 ára gamal. Tað er Petur Bjarnastein, sum í dag er nógur 90 ára gamal.

Jennifer sigur annars, at tað er hent so nógv uppá so stutta tíð, at hon ikki rættliga hevur havt tíð at hugsa alt íggjogum. Hon hevur so tikið rúgvu av myndum at vísa familjuni í statunum og ikki minst beiggjanum Petur, sum ikki slapp við hesaferð.

-Ikki minst maður mín og børnini, Jonathan og Natasha eru so altráð eftir at vita, hvussu gongst. Longu tá eg tosaði um at fara til Føroya at leita eftir familjuni her, fóru tey á bókasøvnini í San Francisco at leita eftir bókum um Føroyar.

Tær vóru sjei í tali, men tær flestu vóru so gamlar, ja upp til 80-100 ára gamlar. Tað skuldi so vera Internetið, sum gav teimum meira tíðarhóskandi upplýsingar.

-Tá vit funnu Ferðamannastovuna á internetinum fingi vit bókur og myndir sendandi. Eg var rættiliga ovfarin, tí eg hevði ikki roknað við, at tað var so grønt í Føroyum, og so kendist tað so lógð, at her vóru eingi trøð.

Nú eg eri í Føroyum dugi eg eisini betur at ímynda mær, hví pápi mín búsetti seg í San Francisco, tí tað er meinlíkt Føroyum, við

havinum og víkini.

Jennifer sigur víðari, at hon roknar við, at beiggi hennara fer at koma til Føroya eisini at hitta familjuna. Hann hevur arbeitt sum elektrikkari í 30 ár men er givin við tí og stendur í dag fyrri tónleikinum í eini kirkju.

Giftist í San Francisco

Men hvat veit og minnst Jennifer so um pápa sín!

-Hann var føddur í Fuglafirði í 1896 og fór til sjós sum 14 ára gamal. Í 1913 var hann við norskum skipum og sigldi kring allan knöttin. Í 1921 var hann við kanadiskum skipi, og árin 23 og 24 sigldi hann millum San Francisco og Melbourne í Australia.

Jennifer sigur, at nógur fá ár, áðrenn pápin doyði, fekk hon hann at tosa á band um hesi árin til sjós. Undir fyrra heimsbarda sigldi hann uppá India, og tað var ikki vandaleyst, tí hvítir menn vóru ikki vælkomnir har. Ein ferð hevði hann lagt serligan dent á, var tá skipið hann var flutti leyvir, tikarar og onnur villini djór til djórgarðin í San Francisco.

Jennifer greiðir frá, at Hans fyrstu ferð møtti

mammu síni í 1922 ella 23 í San Francisco. Hon arbeiddi tá hjá Frelsunarherinum á havnaskinum í býnum.

-Pápi vildi giftast henni, men hon giftist to einum øðrum manni og flutti til Arizona at búgva, har hon fekk seks børn. Tá maðurin doyði, fór hon heim aftur til Oregon, hadani hon varð, og tað var á leiðini til Oregon, at hon stókk inn á gólvið hjá systri síni í San Francisco og har vildi tilvilddin, at hon hitti pápa aftur. Tey blivu so gift nógur ár seinni, so hann hevði biðað leingi.

Hans tók sær av børnunum hjá konuni sum síni egna børn. So smán við Jennifer Peter hann hevði fílt 8 børn at føða.

Hans doyði í 1979, 83 ára gamal. Konan doyði í januar mánað í ár, 94 ára gomul.

Kærlíkasøga

Men hví sleit Hans øll bond við Føroyar spurdu vit dóttirina!

-Visti eg tað skuldi eg sagt tykkum tað. Seinastu ferð hann var í Føroyum var í 1916 ella 17. Hann var her í hálva áðru viku. Eg haldi ikki hann royndi at koma

aftur til Føroya eftir hetta men gjørdi ístaðin av at seta búgv í California.

-Hví vildi hann gloyma Føroyar?

-Eg veit tað ikki. Ein kann bert gita og spekulera. Møguliga finst partur av svarinum í teimum mongu brøvunum, sum eg nú havi fingið fólk í Føroyum at umseta fyrri meg.

Tað kundi sjálvandi eisini hava nakað at gera við, at tað var so langt burturi. Tá tað í dag kennist sum Føroyar liggja ómetaliga langt vekk, hvussu mundi tað so ikki kennast fyrst í hesi øldini spyr Jennifer!

Hon sigur, at tað millum brøvini finst ein stakkur, sum er brævaskifti millum Hans og so Marin Poulsen, sum búði í Fuglafirði. Hetta er ein sonn „Lovestory“, ein kærlíksøga, og ein skilur, at tey hava verið góð, men av tí at hesi brøvini ongantíð eru umsett til enskt, kennir hon heldur ikki alt innihaldið í teimum. Og veit tú heldur ikki, hvussu tað endaði millum tey bæði. Men tað fer hon so kanska at fáa okkurt at vita um, nú brøvini verða umsett.

-Eg veit ikki, hvussu oftani hann skrivaði henni brøv aftur. Men hann fekk

nógv brøv úr Føroyum. Mær er so fortalt, at hon doyði í 1967.

Jennifer sigur víðari, at millum tey seinastu brøvini Hans fekk úr Føroyum vóru tvey frá pápanum. Í seinasta brævinum er hann ikki sör illur um, at Hans ikki vildi koma heim aftur. Familjan bað hann so inniliga um at koma heim aftur - uttan úrs-lit.

-Tá hon so einki hoyrði aftur frá honum hevur hon helst hildið, at hann mundi vera deyður í tí herviliga jarðskjálvtanum, sum var í San Francisco í 1924.

-Eg haldi hann skrivaði seinasta brævið heim í 1924, men tað er møguliga ikki komið fram og so hoyrist ikki meira. Eg haldi hann trúði, at mamman varð deyð fleiri ár, áðrenn hon fór av verðini. Hon doyði í 1932 og pápin í 27.

Hans sera musikalskur

Hans var 50 ár, tá Jenaifer varð fødd. Hon minnst, at honum dámdi so sera væl tónleik og spældi eisini sjálvur, fyrst saksofon í einum orkestri og seinni mandolin. Hann var sera musikalskur og dugði væl til alt, sum hevði við hendurnar at gera. Hann hevði sær eitt arbeiðsrúm í kjallaranum, har hann m.a. bygdi eitt ein metur langt skip. Tað hevur sonurin Petur í dag. Um tað musikalska er at siga, at tað liggur til tey í Lonafamiljuni at vera musikalsk.

Jógvan Arge á Varmakeldu:

Fuglfirðingar um allan heim fylkist!

Í sambandi við at Jógvan Arge setti varmakeldustevnuna nam hann eisini við søguna um Hans í Lon. Vit prenta røðuna:

Soleiðis kundi yvirskriftin verið til hesa Varmakelduna, tí tað man vera sjáldsamt, at ein stevnubyggd í somu viku, sum stevnan skal vera, fer vitjan heilt hinumegin frá á knöttinum av ókunnufólki, ið leitar eftir sínum uppruna. Tað er eisini sjáldsamt, at menn og kvinnur, sum eru farið um dustsins ár, bráðliga fáa tey boð, at tey eiga tvey sprellivandi systinabørn yviri í San Francisco í California, sum tey ikki hava havt mindsta varhuga av.

Hetta er næstan, sum tá tann burturvilsti sonurin kom aftur í aftur. Og aftur í aftur er hann komin - Hans Jacobsen, sum ongín av skyldfólkunum í Lon her í Fuglafirði hevði hoyrt nakað frá ella sæð nakað til síðani 1924.

Tey hava hildið, at hann var burturgingin í tjugunum ella undir krígunum, men veruleikin var, at sambandið bara slitnaði, tá hann legðist

-Pápi var annars ein sera tigandi maður. Vit hoyrdu hann ongantíð tosa sít móðurmál. Føroyar hoyrdu til Danmark, so spurdi onkur hann, hvaðani hann kom, segði hann, at hann var dari.

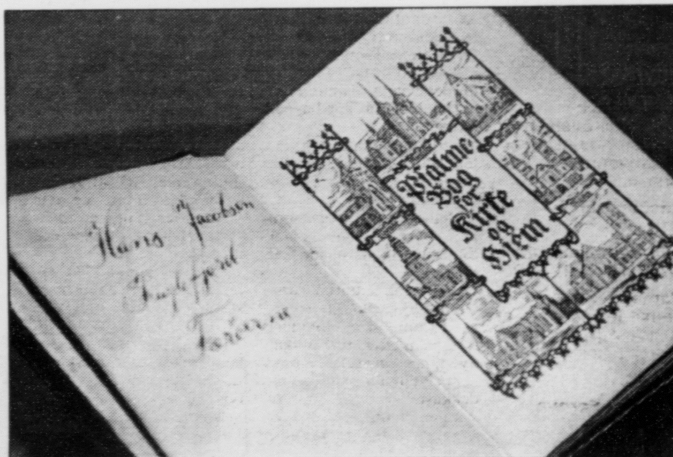
Eg spurdi hann onkuntíð, um hann ikki kundi siga okkurt á føroyskum, men hann segði, at tað var so langt síðani, at hann hevði gloymt tað. Men accentinum slapp hann ikki undan. Tað var altíð so stuttligt at hoyra hann tosa amerikansk.

Hvat hugsaði Hans!

Søgan um Hans Jacobsen er helst ikki øll komin fram fyrri ein dag. Nakað fæst so at vita frá teimum mongu brøvunum, sum nú verða umsett. Hetta er so eisini fyrstu ferð, at fólk í Føroyum hava høvi at lesa brøvini, sum skilfólk teirra og onnur skrivaðu til Hans í Amerika.

Men um vit nakrantíð fáa svar uppá, hví Hans Jacobsen ikki kom aftur til Føroya ella ikki lat hoyra frá sær eftir 1924 til hann doyði í 1979, er lit at siga.

Kanska okkurt meira kemur fram fyrri ein dag, tá hitt syskinabarnið, Petur, kemur til Føroya at vita. Og hvør veit, kanska okkurt av føroysku syskinabørnunum fer at nýta høvi til at leggja sær leiðina til San Francisco og síggja staðið, har skilmaðurin Hans í Lon baldist meginpartin av ævi síni.

Sálmabókin var ein av teimum fáu ognarlutunum hann hevði úr Føroyum og sum dótturin nú 75 seinni kann vísa skyldfólkunum í Fuglafirði

